

वा० रा०

॥८१॥

॥ १३ ॥ मह्यं मम जीवितमेतेषु स्थितमिति शेषः ॥ १४ ॥ सग्रहं सोपरागं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ भवद्विःकृतं संपादितं ॥ १९ ॥ कृतशास्त्रार्था अनुष्ठितशास्त्रार्थानुष्ठानाः ॥ मदर्थो वक्ष्यमाणः अन्वेष्टव्यो नुसरणीयः ॥ २० ॥ २१ ॥ इति रामाभिरा० वा० उ० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ हेतु

अवाङ्मुखो दीनमना द्वास्थं वचनमब्रवीत् ॥ प्रवेशय कुमारं स्त्वं मत्समीपं त्वरान्वितः ॥ १३ ॥ एतेषु जीवितं मत्प्रमेते प्राणाः प्रियामम ॥ आज्ञप्तास्तु नरेन्द्रेण कुमारः शुक्लवाससः ॥ १४ ॥ प्रद्वष्टाः प्राञ्जलयो भूत्वा विविशुस्ते समाहिताः ॥ ते तु दृष्ट्वा मुखं तस्य सग्रहं शशिनं यथा ॥ १५ ॥ संध्यागतमिवादित्यं प्रभया परिवर्जितं ॥ बाष्पपूर्णं च नयने दृष्ट्वा रामस्य धीमतः ॥ हतशोभं यथा पद्मं मुखं वीक्ष्य च तस्य ते ॥ १६ ॥ ततोऽभिवाद्य त्वरिताः पादौ रामस्य मूर्धभिः ॥ तस्थुः समाहिताः सर्वे रामस्त्वश्रूण्य वर्तयत् ॥ १७ ॥ तान्परिष्वज्य बाहुभ्यामुत्थाप्य च महाबलः ॥ आसनेष्वासतेत्युक्त्वा ततो वाक्यं जगाद ह ॥ १८ ॥ भवन्तो मम सर्वस्वं भवन्तो जीवितं मम ॥ भवद्विःकृतं राज्यं पालयामिनरेश्वराः ॥ १९ ॥ भवन्तः कृतशास्त्रार्था बुद्ध्या च परिनिष्ठिताः ॥ संभूय च मदर्थो यमन्वेष्टव्यो नरेश्वराः ॥ २० ॥ तथा वदतिकाकुत्स्थे अवधानपरायणाः ॥ उद्विग्नमनसः सर्वे किन्नुराजाभिधास्यति ॥ २१ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४४ ॥ ॥ ७३ ॥ तेषां समुपविष्टानां सर्वेषां दीनचेतसां ॥ उवाच वाक्यं काकुत्स्थो मुखेन परिश्रुप्य तः ॥ १ ॥ सर्वे शृणुत भद्रं वो माकुरुध्वं मनो न्यथा ॥ पौराणां मम सीतायां यादृशी वर्तते कथा ॥ २ ॥ पौरापवादः सुमहांस्तथा जनपदस्य च ॥ वर्तते मयि बीभत्सा सामे मम मर्माणिकुंतति ॥ ३ ॥ अहं किल कुले जात इक्ष्वाकूणां महात्मनां ॥ सीतापि स कुले जाता जनकानां महात्मनां ॥ ४ ॥

कथनपूर्वं लक्ष्मणस्य सीता विसर्जने विनियोगः ॥ तेषामिति ॥ १ ॥ अन्यथा माकुरुध्वं मदभिप्रायाननुकूलभावं माकुरुध्वमित्यर्थः ॥ तमेवाभिप्रायमाह ॥ पौराणामिति ॥ सीताविषये पौराणां यादृशी कथा वर्तते तां मत्तः शृणुते तिसंबंधः ॥ २ ॥ तां कथामाह पौरापवाद इति ॥ पौराणां मयि मद्विषये बीभत्सा कुत्सा वर्तते सामे मम मर्माणिकुंतति ॥ ३ ॥ ४ ॥

उ० कां०

॥८१॥